

Czesław Miłosz
Zmieniał się język

Zmieniał się język a my z nim razem. Przypomnij.
Kiedy miałeś lat dziesięć jak wåsaci rozprawiali klepiąc konie
Albo ładując rusznice, jak śpiewała gitara
Na ganku za olszyną. Albo i ci drudzy
W twoim wieku młodzieńczym, pokpiwający z tamtych,
Nowocześni, zapalczywi na estradach. Wszyscy oni
Są już zrównani, wachlarz, znak Pogoni, trąbka myśliwska,
Model dynamomaszyny leżą u ich wezgłowia
I Jakub Jasiński porozumiewa się jak umie z Lilian Gish, gwiazdą filmu,
Mową grzechotliwą, bardzo staccato.
Ale obłoki jak płynęły tak płyną
Porównywane do coraz to nowych rzeczy dotykanych ręką,
Do zasłon jedwabnych, draperii z aksamitu, piór,
I siła która spaja mężczyzn i kobieta
W szekspirowskiego zwierza z dwojgiem pleców
Pozostaje sprawą ciemną, jakiegokolwiek nada się imiona.
A jeżeli w letnią noc łódki na jeziorze
I niegłośną pieśń, trzymanie się za ręce
Zachowuje twoja strojna i ginąca pamięć,
Ani takie to było jak raz się wydało
Ani takie jak teraz układasz w opowieść.

Berkeley, 1963

(Gucio zaczarowany, 1965)